

metaπεριβ@λλον

Σεπτέμβριος- Οκτώβριος 2004

Τεύχος 8

Η ΜΕΤΑΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ...

ISO 14001 ΚΑΙ EMAS

ΕΜΠΟΡΙΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΚΠΟΜΠΗΣ ΑΕΡΙΩΝ ΡΥΠΩΝ

metaπεριβ@λλον

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ
ΤΕΥΧΟΣ 8

Σεπτέμβριος- Οκτώβριος 2004

ΕΚΔΟΣΗ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΛΟΓΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
Βουλγαροκτόνου 30, 11472, Αθήνα
Τηλ -Fax: 210.64.92.095
email: env@env.aegean.gr
web: www.sape.gr

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΕΣ
Κουρμούσης Φώτης
Μαυράκη Δήμητρα

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ
Κόρμαλη Αθηνά
Κυρίτσης Ευάγγελος
Μάντζαρης Νίκος
Μαυρομάτη Άντα
Τοπουζέλης Κώστας
Χατζάκης Μανώλης

ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ
Τσολάκης Γιώργος

Η φωτογραφία του εξωφύλλου
παρουσιάζει τις προσφυγικές
πολυκατοικίες στην Λεωφόρο
Αλεξάνδρας κατά την περίοδο των
Παραολυμπιακών αγώνων

Οι απόψεις που εκφράζονται στα
ενυπόγραφα άρθρα δεν
εκφράζουν απαραίτητα τη γνώμη
του περιοδικού ή του Συλλόγου .

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η ΜΕΤΑΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ
ΕΛΛΑΔΑ... ••••4

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΔΙΕΥΡΥΝΣΗ ΚΑΙ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ...••••6

ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗΣ
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ. ••••8

ΧΡΟΝΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ...••••10

ΕΜΠΟΡΙΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΚΠΟΜΠΗΣ
ΑΕΡΙΩΝ ΡΥΠΩΝ...••••12

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ...••••14

ΣΕΙΡΑ ΔΙΑΛΕΞΕΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΦΥΣΙΚΟ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ...••••15

Επικοινωνία με το metaπεριβ@λλον

Η αποστολή ύλης προς το «meta περιβ@λλον» του Σ.Α .Π .Ε θα πρέπει να γίνεται ηλεκτρονικά στο email του περιοδικού.

Σχετικά με τις προδιαγραφές συγγραφής των άρθρων δείτε www.env.gr/sape/periodiko.htm

Η σύνταξη του περιοδικού διατηρεί το δικαίωμα της αναμόρφωσης ή περικοπής κειμένων τα οποία αποστέλλονται προς δημοσίευση. Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται. Για αλλαγή της ηλεκτρονικής διεύθυνσης αποστολής του περιοδικού ή για οποιοδήποτε θέμα που σχετίζεται με την αποστολή του περιοδικού οι ενδιαφερόμενοι θα πρέπει να απευθύνονται στο email του περιοδικού.

editorial

Αθήνα, Νοέμβριος 2004. Μήνες για την Ολυμπιάδα: +3

Η μεγάλη γιορτή τελείωσε...
Ώρα να ξεκινήσει το επόμενο βήμα.

Πως όμως ξεκινάς;

Ανοίγεις το ραδιόφωνο στην είδηση: «νέα έρευνα αποκαλύπτει ότι χιλιάδες είναι τα θύματα της ατμοσφαιρικής ρύπανσης στην Αθήνα». Ίσως είναι από τη σκόνη όλων των έργων. Αλλά πλέον λύθηκε αυτό το πρόβλημα, δεν υπάρχουν έργα, δεν υπάρχει σκόνη...

Χωρίς έργα, όμως χιλιάδες είναι οι άνεργοι μηχανικοί και λοιποί επιστήμονες. Που θα απασχοληθούν όλοι αυτοί; Φυσικά το περιβάλλον ως μια εύκολη και μη απαιτητική επιστήμη είναι η πρώτη λεία. Αποτέλεσμα θα είναι η αύξηση του ανταγωνισμού, η μείωση των τιμών και συνεπαγόμενα και η ποιότητα της παρεχόμενης υπηρεσίας.

Παρόλα τα προβλήματα παρουσιάσαμε μια άψογη εικόνα σε όλο τον κόσμο: χωρίς κίνηση και κυκλοφοριακά προβλήματα, χωρίς ατμοσφαιρική ρύπανση, με ορθή συλλογή, διαλογή και ανακύκλωση απορριμμάτων, με τακτικές και συνεπείς δημόσιες μεταφορές, με ανάδειξη προστατευόμενων περιοχών, με έντονο εθελοντισμό. Συνεργός ακόμη και ο υδράργυρος που δεν «έδειξε» ακραίες μεταβολές.

Γιατί όμως όλα αυτά τα καλά σταμάτησαν την επόμενη ημέρα;

Τα καμμένα δάση αναζητούν εθελοντές αναδασωτές, ενώ όσα απέμειναν αναζητούν φύλακες. Το πρόβλημα των απορριμμάτων ζητεί λύση.

Μήπως φταίει η έλλειψη δημοσιότητας;

Μήπως πρέπει να οργανωθεί κι για αυτά μια εκδήλωση υψηλής δημοσιότητας για να προσελκύσει κόσμο και ενδιαφέρον;

Ποιος όμως θα την οργανώσει; Μα φυσικά η πιο κοινή απάντηση είναι το κράτος.

Ο κύκλος κράτος – πολίτης λειτούργησε άψογα για 2 εβδομάδες υπό τους ολυμπιακούς προβολείς.

Μα το κράτος χρειάζεται τους πολίτες για την διοργάνωση τέτοιων δράσεων, όπως διαλογής και ανακύκλωσης απορριμμάτων, προστασίας της φύσης, μείωση του κυκλοφοριακού.

Αλλά οι πολίτες φωνάζουν ότι το κράτος πρέπει να αρχίσει.

Άρα καταλήξαμε πάλι στο αρχαίο ρητό: «Τι έγινε πρώτα, το αυγό ή η κότα;»

Ολυμπιάδα Αθήνα 2004, η επόμενη ημέρα...

Φώτης Κουρμούσης
Αρχισυντάκτης μεταπεριβ@λλον

Η ΜΕΤΑΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ...

Κώστας Τοπουζέλης
Γραμματέας ΔΣ - Σύλλογος Αποφοίτων Περιβαλλοντολόγων Ελλάδας
ktopo@mail.ntua.gr

Οι Ολυμπιακοί αγώνες Αθήνα 2004 τελείωσαν με τα φώτα της διεθνούς σκηνής να μην μπορούν να σβήσουν από το παρατεταμένο χειροκρότημα της απανταχού ανθρωπότητας. Συναισθήματα που λείπουν από την διεθνή σκηνή: παραληρήματα και συγνώμες επικριτών, ικανοποίηση και χαμόγελα οργανωτών, υπερηφάνεια και χαρά των θεατών. Η Ελλάδα μετά από αρκετό καιρό αδράνειας φάνηκε στο προσκήνιο με δύναμη, πάθος και έστω για λίγο έδωσε την εσωστρέφεια και την αντικατέστησε με δημιουργικότητα. Η πόλη της Αθήνας έβαλε τα καλά της και σαν με μαγικό ραβδί μετατράπηκε σε μια ονειρική πόλη.

Η περιβαλλοντική κατάσταση της πόλης ακόμα καλύτερη. Συνεχίζω να αναρωτιέμαι πως έγινε και δεν γέμισαν σκουπίδια οι δρόμοι, τι έγινε και όλα ήταν καθαρά και περιποιημένα, γιατί οι δρόμοι ήταν καινούργιοι; Αναρωτήθηκα δεκάδες φορές γιατί δεν είχα εντοπίσει τα δεκάδες όμορφα κτήρια της πόλης που τώρα χαζεύω με περηφάνια και πως μπόρεσα να φτάσω από το Σύνταγμα στο ΟΑΚΑ μέσα σε 14 λεπτά, με το ΛΕΩΦΟΡΕΙΟ! Γιατί καμία μέρα με τόσο κόσμο και κίνηση στην πόλη δεν παρουσιάστηκε το φαινόμενο της αιθαλομίχλης και γιατί δεν χρειάστηκε ούτε μια μέρα να μετακινηθώ με αυτοκίνητο; Γιατί το νερό ήταν πεντακάθαρο και δεν έγινε καμία διακοπή ρεύματος και που πήγαν οι μπουλντόζες και γερανοί που ασταμάτητα δούλευαν «δωρίζοντας» μου σκόνη, θόρυβο και χάσιμο χρόνου. Είδα κόσμο να κάθεται στο γρασίδι έξω από μουσεία, σε αρχαιολογικούς χώρους και να απολαμβάνει τον ήλιο χαλαρώνοντας και ανθρώπους με ειδικές ανάγκες να κινούνται με άνεση στα καινούργια πεζοδρόμια, στο τραμ, στο λεωφορείο και στο μετρό. Το αποκορύφωμα όλων είναι ότι σε πρόσφατη εκδρομή στην νότια Ελλάδα, με εκλεκτή παρέα, προτιμήσαμε ομόφωνα να πάμε να θαυμάσουμε και να περπατήσουμε στην γέφυρα Ρίου-Αντιρρίου αντί να τρέξουμε σε κάποιο νυχτερινό μαγαζί της Ναυπάκτου.

Η Ελλάδα αλλάζει, μεταμορφώνεται και τα στάνταρ ανεβαίνουν όλο και πιο ψηλά. Ο επίτροπος της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το περιβάλλον είναι έλληνας! Ανήκει στην χώρα που έχει τις περισσότερες καταγγελίες και καταδίκες σε περιβαλλοντικά θέματα στο σύνολο των χωρών της ΕΕ. Ανήκει σε μια χώρα που μοιάζει να ξύπνησε από τον λήθαργο και να δείχνει ότι έχει το έμπυχο δυναμικό, μπορεί και θέλει να πάει ακόμα παραπέρα.

Πρέπει λοιπόν να αναρωτηθούμε για μια φορά ΤΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ

ΠΗΓΕ ΚΑΛΑ σε αυτό το καλοκαίρι στην χώρα και να τα επαναλάβουμε όλα. Πρέπει να αναδείξουμε την επιτυχία μας και να την επαναλαμβάνουμε στην καθημερινότητα της. Η πανέμορφη ελιά στην τελετή έναρξης των Ολυμπιακών και ο επιβλητικός πλάτανος στην τελετή έναρξης των παραολυμπιακών ως σημαίνουν ότι ήρθε η στιγμή να ενδιαφερθούμε για τα δέντρα που δεν προλάβουμε να φυτέψουμε, για την αιθαλομίχλη που αποφύγαμε, για το κυκλοφοριακό που μας έδειξε πώς να μην χρησιμοποιούμε τα αυτοκίνητα μας, για τα ανύπαρχτα πεζοδρόμια στην μαραθώνια διαδρομή και γενικότερα για την περιβαλλοντική πολιτική της χώρας.

Ας αφυπνισθούμε από περιβαλλοντική καταστροφή που συντελείται στην λίμνη Κορώνεια με χιλιάδες νεκρά πουλιά και ας γίνει μαζί με το πρόσφατο ατύχημα του ελικοπτέρου ανοιχτά της Χαλκιδικής μάθημα μας για μια νέα αρχή ευθυνών και αυτοεκτίμησης.

Στον Σύλλογο Αποφοίτων Περιβαλλοντολόγων Ελλάδας είναι διάχυτο ότι η χώρα στην περιβαλλοντική της πορεία πάει με το χειρόφρενο σηκωμένο. Το Υπουργείο Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων της Ελλάδας είναι κάτι μοναδικό στην Ευρώπη με τον εκλεκτή και τον ελεγχόμενο να αποτελούν την ίδια υπηρεσία. Οι ηγεσίες του υπουργείου αλλά και το ανθρώπινο δυναμικό που τους στελεχώνει είναι αναρμόδιο να καλύψει τα στοιχειώδη καθήκοντα τους προς το περιβάλλον γιατί ή ασχολούνται με αυτό που λέμε Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων ή δεν έχουν την αρμόδια επιστημονική κατάρτιση να το κάνουν. Παράλληλα σε υψηλά κλιμάκια περισσεύει ο υπόγειος συντεχνιακός αποκλεισμός ειδικοτήτων, υποσκάπτοντας την αξία της επιστημονικότητας. Δεν τολμούμε να σκεφτούμε ότι

στο υπουργείο υγείας η επικεφαλής ομάδα θα αποτελείται από ηλεκτρολόγους μηχανικούς, τεχνικούς ηλεκτρονικών υπολογιστών, γεωγράφους ή περιβαλλοντολόγους. Αντίστοιχα στο Υ.ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ. δεν μας κάνει αίσθηση η απουσία ειδικοτήτων που έχουν εξειδικευτεί σε περιβαλλοντικά θέματα (<http://www.env.gr/dep/>) και η παντοκυριαρχία σε οτιδήποτε τελειώνει σε μηχανικός ή αρχίζει από γεω.

Η χώρα πέτυχε το καλοκαίρι να κοιτάξει μπροστά. Να βάλει σε κάθε θέση ανθρώπους ικανούς με θέληση για δημιουργία. Να εκμεταλλευτεί τις γνώσεις τους και την όρεξη τους για να επιτύχουν κάτι καλύτερο, κάτι παραπάνω. Η χώρα κατάφερε να αναδείξει τις αξίες και τα ιδανικά της. Είναι στο χέρι της να προχωρήσει όπως έδειξε ότι μπορεί. Από την άλλη πάλι μπορεί να επανέλθει στη μιζέρια της και στην κακοδαιμονία της. Η απόφαση ανήκει σε όλους, στην πολιτική ηγεσία, στον κρατικό μηχανισμό και στην ιδιωτική πρωτοβουλία.

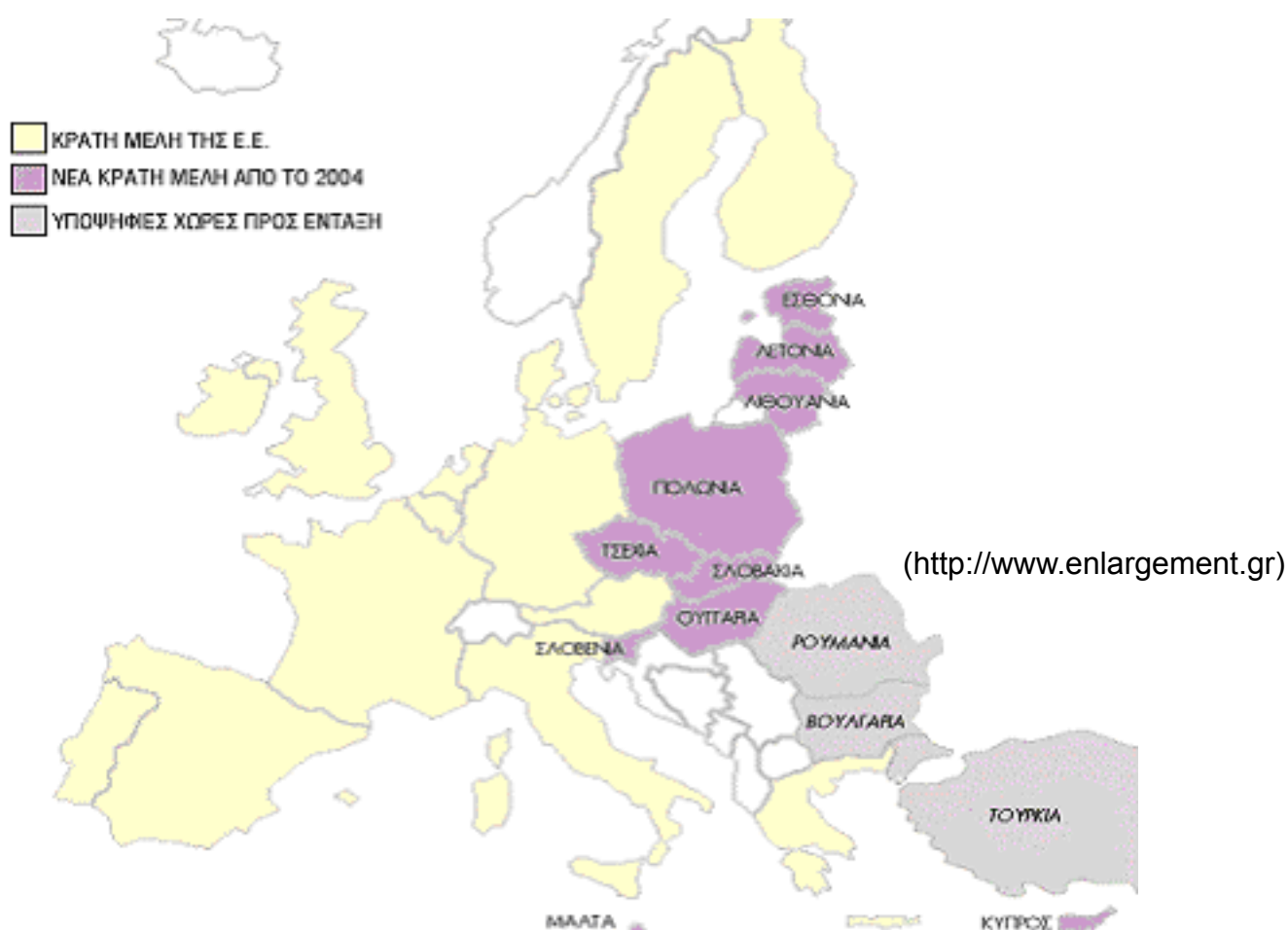
ΥΓ. Ο Οργανισμός Αστικών Συγκοινωνιών Αθηνών (ΟΑΣΑ) ανακοίνωσε συνεργασία με την ΕΚΟ για την χρησιμοποίηση νέου τύπου πετρελαίου με λιγότερους ρύπους στο περιβάλλον. Σαν μοτοσυκλετιστής είμαι ιδιαίτερα χαρούμενος αφού δεν θα αποκτώ μαύρο χρώμα σε κάθε μου κίνηση. Συγχαρητήρια και στις δύο εταιρίες! Μήπως ότι πετρελαιοκίνητο (ταξί, λεωφορεία, φορτηγά κλπ) κινείται στα μεγάλα αστικά κέντρα περιοχή πρέπει να καίει παρόμοιου τύπου καύσιμο;;;;;

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΔΙΕΥΡΥΝΣΗ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Μαυράκη Δήμητρα
Περιβαλλοντολόγος, Πανεπιστήμιο Αιγαίου.
MSc Επιστήμη & Τεχνολογία Υδατικών Πόρων, Ε.Μ.Π.
dmavraki@hotmail.com

Η Ευρωπαϊκή Ένωση των 15, σε λίγο καιρό θα γίνει των 25. Η επικείμενη διεύρυνση μας έχει απασχολήσει λίγο ή πολύ όλους μας. Στο επίκεντρο, αυτών των συζητήσεων ήταν αποκλειστικά το ζήτημα των οικονομικών επιπτώσεων από την είσοδο δέκα νέων χωρών στους κόλπους της ΕΕ, πολλές από τις οποίες θεωρούνται οικονομικά «ασθενείς». Εάν το θέμα, όμως, το αντιμετωπίσουμε περισσότερο ανοικτά, πιο «διευρυμένα», θα συνειδητοποιήσουμε ότι αλλαγές θα υπάρχουν και σε άλλους τομείς, βαρύνουσας επίσης σημασίας.

Άραγε πόσοι από εμάς αναλογιστήκαμε τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις από την αύξηση του αριθμού των κρατών-μελών; Ο συγκεκριμένος προβληματισμός είναι πιθανό να κάνει ορισμένους να αλλάξουν τοποθετήσεις ή να ισχυροποιήσει τα επιχειρήματα υπέρ της διευρυμένης ευρωπαϊκής οικογένειας.

Η ΕΕ έχει συγκεκριμένη περιβαλλοντική πολιτική. Η ευρωπαϊκή νομοθεσία (Οδηγία 79/409/ΕΟΚ για τα πτηνά, Οδηγία 92/43/ΕΟΚ για τους οικοτόπους, Οδηγία 75/442/ΕΟΚ περί Στερεών Αποβλήτων, Οδηγία 91/271 για τη διαχείριση των υγρών αποβλήτων), καθώς και οι διεθνείς δεσμεύσεις (σύμβαση Ramsar, σύμβαση της Βέρνης κ.λπ.), αποτελούν ισχυρά μέσα

διασφάλισης της περιβαλλοντικής προστασίας. Τα προγράμματα προώθησης της αειφόρου ανάπτυξης και της προστασίας της φύσης, συμβάλλουν με τη σειρά τους στη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης.

Η Ε.Ε. θέτει φιλόδοξους στόχους αναφορικά με το επίπεδο της περιβαλλοντικής προστασίας και στο μέλλον. Ενδεικτικά αναφέρεται ότι η προστασία της φύσης και της άγριας ζωής είναι μία από τις τέσσερις προτεραιότητες του βου Προγράμματος Δράσης για το περιβάλλον (2001-2010). Οι στόχοι του περιλαμβάνουν:

- την προστασία και την αποκατάσταση των φυσικών συστημάτων,
- την παύση της απώλειας βιοποικιλότητας σε ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο,
- την προστασία των εδαφών από τη διάβρωση και τη ρύπανση.

Σε αυτό το πλαίσιο, καλούνται να ενταχθούν και να προσαρμοστούν οι νεοεισερχόμενες χώρες. Τα πρότυπα ποιότητας για την ατμόσφαιρα, τη διαχείριση των στερεών και υγρών αποβλήτων, την ολοκληρωμένη διαχείριση των υδατικών πόρων, τον έλεγχο της βιομηχανικής ρύπανσης και πολλά ακόμα, θα πρέπει να υιοθετηθούν και να προωθηθούν από κάθε κράτος-μέλος. Κατά αυτό τον τρόπο, πολλοί περισσότεροι πολίτες θα έχουν καλύτερες συνθήκες διαβίωσης και θα απολαμβάνουν ένα καθαρότερο περιβάλλον.

Η εικόνα που παρουσιάζουν κάποιες από τις νέες χώρες, αναφορικά με τον τομέα του περιβάλλοντος δεν είναι ιδιαίτερα θετική. Πάραυτα οι ενταξιακές τους προσπάθειες τις οδήγησαν στο να αναπτύξουν συγκεκριμένες περιβαλλοντικές πολιτικές, να εφαρμόσουν μέτρα και προγράμματα και να δημιουργήσουν περιβαλλοντικές υποδομές, οι οποίες πρόκειται να βελτιώσουν την υφιστάμενη κατάσταση.

Περισσότερο ενδιαφέρον από ελληνικής πλευράς παρουσιάζει η περίπτωση των γειτονικών μας χωρών: της Βουλγαρίας, της Ρουμανίας και της Τουρκίας. Η κοινή ευρωπαϊκή νομοθεσία ανοίγει ένα δρόμο καλύτερης επικοινωνίας και διαχείρισης των διασυνοριακών προβλημάτων. Η επίτευξη ένταξης αυτών των χωρών θα είναι συνεπώς ιδιαίτερα θετική για την Ελλάδα.

Ασφαλώς άλλες χώρες, όπως για παράδειγμα η Κύπρος, έχουν οργανωμένη περιβαλλοντική πολιτική, αυστηρά πρότυπα και υψηλή περιβαλλοντική τεχνογνωσία, τα οποία θα δώσουν ώθηση και νέα πνοή στην ευρωπαϊκή περιβαλλοντική πολιτική.

Τέλος, αξίζει να αναφέρουμε ότι όταν οι χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, η Μάλτα και η Κύπρος προσχωρήσουν στην ΕΕ, θα αυξηθεί κατά 58% το κοινοτικό έδαφος, προσθέτοντας πληθώρα τοπίων και ειδών, εμπλουτίζοντας δηλαδή τη φυσική κληρονομιά της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σήμερα, που όλοι ξέρουμε ότι η ρύπανση δε γνωρίζει σύνορα, οι νέες αυτές συνθήκες χαίρουν υπεράσπισης, για έναν κοινό αγώνα υπέρ του περιβάλλοντος!

ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ: ISO 14001 ΚΑΙ EMAS

Φώτης Κουρμούσης
Περιβαλλοντολόγος - Τμήμα Περιβάλλοντος, Πανεπιστήμιο Αιγαίου
Μέλος ΔΣ - Σύλλογος Αποφοίτων Περιβαλλοντολόγων Ελλάδας
Υποψήφιος διδάκτορας, Σχολή Χημικών Μηχανικών, Ε.Μ.Π.
fkour@central.ntua.gr

Ένα Σύστημα Περιβαλλοντικής Διαχείρισης (ΣΠΔ) αποτελεί ένα τρόπο λειτουργίας μιας επιχείρησης ή οργανισμού κατά τον οποίο διαχειρίζονται οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις. Δηλαδή αποτελεί ένα σετ προδιαγραφών και οδηγιών για το πώς πρέπει να εκτελούνται οι δραστηριότητες της εταιρείας ή οργανισμού ώστε να ελαχιστοποιούνται οι επιπτώσεις στο περιβάλλον.

Επειδή οι εταιρείες συχνά δεν κατέχουν την κατάλληλη τεχνογνωσία (π.χ. υπαλλήλους περιβαλλοντολόγους) απαιτείται η συνεργασία με ένα εξωτερικό σύμβουλο, ο οποίος θα εξετάσει την εταιρεία, αναγνωρίσει τα σημεία από όπου προκύπτουν περιβαλλοντικές επιπτώσεις και στη συνέχεια θα συντάξει ένα εγχειρίδιο με γραπτές οδηγίες ορθής περιβαλλοντικής διαχείρισης. Στη συνέχεια η εταιρεία πρέπει να εφαρμόσει αυτές τις διαδικασίες, να θέσει στόχους προς επίτευξη και να καταγράψει τα αποτελέσματα. Ο περιβαλλοντολόγος εξαιτίας της διεπιστημονικότητας του είναι ο πλέον αρμόδιος για να αντεπεξέλθει στις απαιτήσεις εγκατάστασης και λειτουργίας των Συστημάτων αυτών, εφόσον οι μη Περιβαλλοντολόγοι δυσκολεύονται να αντεπεξέλθουν στην πολυπλευρότητα του αντικειμένου, διότι κατέχουν γνώση μόνο σε συγκεκριμένα τμήματα.

Έπειτα η εταιρεία καλεί ένα ανεξάρτητο Φορέα περιβαλλοντικού ελέγχου που καλείται Φορέας Πιστοποίησης για να ελέγξει το εφαρμοζόμενο ΣΠΔ. Ο έλεγχος αυτός εστιάζεται κυρίως στην πλήρη συμμόρφωση με την περιβαλλοντική νομοθεσία όσον αφορά τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις. Επιπλέον για τον έλεγχο της σωστής λειτουργίας του ΣΠΔ εξετάζεται αν η λειτουργία αυτή πληρεί τις προδιαγραφές και απαιτήσεις είτε του Διεθνούς Προτύπου ISO 14001 ή του Ευρωπαϊκού Κανονισμού 761/2001 – EMAS [1]. Και τα 2 αυτά κείμενα είναι αναγνωρισμένα διεθνώς και είναι πανομοιότυπα, εκτός μιας σημαντικής διαφοράς ότι στο EMAS απαιτείται η εταιρεία να δημοσιεύει μια ετήσια έκθεση με τα αποτελέσματα της περιβαλλοντικής της διαχείρισης, ώστε το κοινό και το ΥΠΕΧΩΔΕ να γνωρίζουν τι ακριβώς επιτεύχθηκε.

Οι Φορείς Πιστοποίησης ελέγχονται από αρμόδιο κρατικό φορέα που στην Ελλάδα είναι το Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης (ΕΣΥΔ) [2] που υπάγεται στο Υπουργείο Ανάπτυξης. Το ΕΣΥΔ αποτελείται από ένα συμβούλιο εκπροσώπων των αρμόδιων Υπουργείων καθώς και λοιπών φορέων (ΤΕΕ, ΕΕΧ, ΓΣΕΕ κλπ). Για τη διεξαγωγή των ελέγχων και αξιολόγησης των Φορέων Πιστοποίησης το ΕΣΥΔ απασχολεί εμπειρογνώμονες διαφόρων ειδικοτήτων που αξιοποιεί κατά περίπτωση. Το ΕΣΥΔ ελέγχει και διαπιστεύει για την ορθή λειτουργία τους Φορείς Πιστοποίησης κατά τη διάρκεια ελέγχων που πραγματοποιεί ο Φορέας σε εταιρείες που εφαρμόζουν ΣΠΔ. Επίσης το ΕΣΥΔ διατηρεί το δικαίωμα να επιθεωρεί απευθείας εταιρείες που έχουν ήδη πιστοποιηθεί. Το ΕΣΥΔ ως ανώτερος κρατικός φορέας ελέγχεται μόνο από Φορείς Διαπίστευσης άλλων χωρών, βάση της κοινής συμφωνίας (multi lateral agreement) που έχουν υπογράψει μεταξύ τους, ώστε να αλληλοεπιθεωρούνται και να διασφαλίζεται η ορθή τους λειτουργία.

Συνοπτικά οι απαιτήσεις του ISO 14001 σχετικά με το ΣΠΔ είναι:

- Υπαρξη περιβαλλοντικής πολιτικής διαθέσιμης στο κοινό, στην οποία η εταιρεία δεσμεύεται για τη συμμόρφωση με τη νομοθεσία, την πρόληψη της ρύπανσης και τη συνεχή βελτίωση του ΣΠΔ
- Αναγνώριση όλων των περιβαλλοντικών επιπτώσεων από τις δραστηριότητες και προϊόντα της Εταιρείας
- Εύρεση και συμμόρφωση με την περιβαλλοντική νομοθεσία και έκδοση των απαραίτητων περιβαλλοντικών αδειών
- Διαχείριση αποβλήτων (υγρών , αερίων, στερεών, θορύβου, ακτινοβολιών)
- Οικονομικά του περιβάλλοντος
- Διαδικασίες και οδηγίες περιβαλλοντικής διαχείρισης για τα θέματα αξιολογήθηκαν ως θέματα που έχουν σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις (π.χ. διαχείριση αποβλήτων, κατανάλωση φυσικών πόρων κλπ)
- Διαχείριση έμμεσων περιβαλλοντικών επιπτώσεων (π.χ. έλεγχος υπεργολάβων και προμηθευτών)
- Περιβαλλοντική εκπαίδευση και ενημέρωση του προσωπικού
- Μετρήσεις (π.χ. θόρυβος, αέριες εκπομπές κλπ)
- Επικοινωνία με περιβαλλοντικούς φορείς, αρχές και μη κυβερνητικές οργανώσεις.

Όλα τα παραπάνω αποσκοπούν στη συνεχή βελτίωση των περιβαλλοντικών επιδόσεων του ΣΠΔ και κατ' επέκταση της Εταιρείας. Για την επίτευξη της συνεχούς βελτίωσης απαιτείται η θέσπιση στόχων και η παρακολούθηση δεικτών (π.χ. ενέργεια και νερό που καταναλώνεται).

Υπάρχουν ήδη περίπου 150 εταιρείες που έχουν πιστοποιήσει ΣΠΔ, ενώ αναμένεται μέσα στο 2005 να φτάσουν τις 300 (λόγω επιδοτήσεων που έχουν ήδη εγκριθεί το 2003-2004). Στην επόμενη 4ετία έχουν προγραμματιστεί επιδοτήσεις [3] του κλάδου αυτού από το Κράτος και την Ε.Ε. συνεπώς δεν πρόκειται για φθίνουσα αγορά εργασίας. Επίσης έχουν εκδοθεί νόμοι και οδηγίες [1] που απαιτούν την εγκατάσταση των ΣΠΔ σε όλες τις βιοτεχνίες και βιομηχανίες της Αττικής σε επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται σε λιμένες, καθώς και στις τράπεζες και οικονομικούς οργανισμούς που επιθυμούν να παραμείνουν σε διεθνείς χρηματιστηριακούς δείκτες.

Για την εγκατάσταση και λειτουργία των ΣΠΔ λόγω του χαρακτήρα τους, ότι δηλαδή δεν αποτελούν κάποια μελέτη απλά, αλλά ένα τρόπο λειτουργίας, δεν τίθεται θέμα «κατοχύρωσης υπογραφής» ή δικαιώματος άσκησης του αντικειμένου αυτού. Επιπλέον η εργασία που προσφέρεται ελέγχεται στο τέλος από ανεξάρτητο φορέα πιστοποίησης για τη συμμόρφωση με τα Πρότυπα και τη νομοθεσία οπότε ο ικανός και γνώστης «περνάει» τον έλεγχο. Συνεπώς η ενασχόληση με το αντικείμενο αυτό πρέπει να αποτελεί προτεραιότητα για τον περιβαλλοντολόγο.

Επί του παρόντος το Τμήμα Περιβάλλοντος του Πανεπιστημίου Αιγαίου βρίσκεται στη διαδικασία ετοιμασίας ενός ΣΠΔ, οπότε με την ολοκλήρωση του θα αποτελεί το πρώτο πανεπιστημιακό τμήμα στην Ελλάδα που εφαρμόζει ένα ΣΠΔ.

Χρήσιμες συνδέσεις

1. Κανονισμός EMAS, Πρότυπο ISO 14001 και σχετική νομοθεσία:
http://www.env.gr/myenv/nomothesia/9.htm#Γ_ΣΠΔ
2. Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης – ΕΣΥΔ και κατάλογος με Φορείς Πιστοποίησης διαπιστευμένους από το ΕΣΥΔ: <http://www.quality.ypan.gr/ESYDsite/>
3. Επιδοτήσεις για εγκατάσταση ISO 14001 και EMAS:
http://www.env.gr/myenv/epidotiseis_programmata/epidotiseis.htm

ΧΡΟΝΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Μαυρομάτη Άντα

Περιβαλλοντολόγος στην Αναπτυξιακή Εταιρεία Λήμνου

a_m978@hotmail.com, amavrommati@anel-sa.gr

Αναρωτηθήκατε ποτέ πώς ήταν η κατάσταση του περιβάλλοντος πολλά χρόνια πριν;

Αρχαία Χρόνια / π.Χ. έως 1200 μ.Χ.

Ατμοσφαιρική ρύπανση σε μεγάλες πόλεις από καύσεις ξύλων, εργοστάσια καπνού, περιπτώματα ζώων.

Ρύπανση υδάτων. Κάποιοι πολιτισμοί (Ισραήλ) δεν είχαν ανάλογα προβλήματα λόγω θρησκευτικών κανόνων. Αντίθετα, υπήρχαν πόλεις (Ρώμη) με σοβαρά προβλήματα ρύπανσης υδάτων από τα βοθρολύματα.

Αποψίλωση δασών. Το ξύλο ήταν η πιο πλούσια πηγή ενέργειας και η πιο 'διαδεδομένη'. Τα δάση είχαν αποψιλωθεί μέχρι που οι αρχαίοι Έλληνες άρχισαν να εκμεταλλεύονται την ηλιακή ενέργεια χτίζοντας τα σπίτια τους σε ανάλογο προσανατολισμό.

Έδαφος. Οι αρχαίοι είχαν αντιληφθεί την αξία του εδάφους και τις επιπτώσεις της διάβρωσης και προσπαθούσαν με όποιο τρόπο μπορούσαν να την εμποδίσουν.

Δηλητηριάσεις. Η χρήση του μόλυβδου ήταν πολύ διαδεδομένη με αποτέλεσμα να παρουσιάζονται συχνά φαινόμενα δηλητηρίασης.

Μεσαίωνας και Αναγέννηση 1200 – 1750 μ.Χ.

Η **πανούκλα** καταστρέφει την Ευρώπη. **Επαγγελματικές ασθένειες.** Ερευνώνται οι επαγγελματικές ασθένειες και αρχίζουν να αναγνωρίζονται ως διαδεδομένο πρόβλημα υγείας.

Η **αποψίλωση δασών** φτάνει στο αποκορύφωμά της γύρω στο 1600μ.Χ. αφήνοντας μεγάλες εκτάσεις τελείως 'γυμνές'.

Έδαφος. Ξεκινούν δενδροφυτεύσεις, αμειψισπορά και φυσική λίπανση για την παρεμπόδιση της διάβρωσης σε πολιτισμούς όπου έχουν αντιληφθεί τη σοβαρότητα της διεργασίας αυτής (Ασία).

Διαφωτισμός 1750 – 1830 μ.Χ.

Η λογική αρχίζει να επικρατεί έναντι της δεισιδαιμονίας τόσο στην αντιμετώπιση των περιβαλλοντικών προβλημάτων αλλά και ως γενικότερη φιλοσοφία.

Πρόβλεψη ότι οι **πόροι** θα εξαντληθούν όσο αυξάνει ο πληθυσμός της γης.

Οι νέες τεχνολογίες προκαλούν νέα μορφή **ρύπανσης**. Ουσίες που εκλύονται από το κάρβουνο διαρρέουν στα ποτάμια. Βουλκανισμένη ύλη (θείο) επίσης αφήνει ολέθριες χημικές ουσίες στο νερό. Η **ατμόσφαιρα** στις μεγάλες πόλεις γίνεται ασφυκτική από την καύση κάρβουνου. Η χημική βιομηχανία λειτουργεί χωρίς μέριμνα για την ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον.

Βιομηχανική Επανάσταση 1830-1890 μ.Χ.

Κακές συνθήκες διαβίωσης. Οι κακές συνθήκες διαβίωσης αρχίζουν να γίνονται ανησυχητικές καθώς ξεσπούν **επιδημίες** όπως ο τυφοειδής πυρετός και η χολέρα.

Ρύπανση υδάτων. Το νερό έχει ρυπανθεί και η ρύπανση μεταφέρεται πολύ γρήγορα μέσω σωληνώσεων τοπικά και μέσω των ποταμών περιφερειακά. Επεισόδια **αιθαλομίχλης** προκαλούν θανάτους.

Η **διατήρηση** άγριων περιοχών μπαίνει στο προσκήνιο με αφορμή το πέσιμο ενός τεράστιου δέντρου, ονομαζόμενου ως 'η μητέρα του δάσους'. Προκύπτει η ιδέα εθνικού πάρκου.

Προοδευτική περίοδος 1890 -1920 μ.Χ.

Η **εξυγίανση** και η **ορθολογική χρήση** ήταν οι έννοιες που επικράτησαν στην εποχή αυτή.

Δεκαετίες 1920 και 1930

Η **ρύπανση** συνδέεται με τον **τουρισμό** και ξεκινά η εφαρμογή μέτρων **προστασίας**. Κρούσματα καρκίνου που οφείλονται σε εκπομπές ακτινοβολίας (ράδιο).

Δεκαετίες 1940 και 1950

Ευρεία χρήση βενζίνης που περιέχει **μόλυβδο** και χημικών γενικότερα.

Θανατηφόρα επεισόδια **αιθαλομίχλης**.

Το πρώτο διεθνές συνέδριο για την **ατμοσφαιρική ρύπανση** λαμβάνει χώρα. Επιστημονικά συμπεράσματα για την αύξηση του CO₂.

Δεκαετία 1960 και 1970

Ανησυχία για το περιβάλλον. Επεισόδιο το 1969 όπου ποτάμι πήρε φωτιά εξαιτίας του **πετρελαίου** και των **χημικών** που υπήρχαν σε αυτό, έθεσε το περιβάλλον στο χείλος του γκρεμού.

Δεκαετία 1970 – 1980

Η χρήση καταλυτών και **αμόλυβδης** βενζίνης, βελτιώνει την ατμοσφαιρική ρύπανση.

Ξεκινά **επεξεργασία λυμάτων** που απορρέουν σε υδάτινους αποδέκτες. Ευρεία χρήση **τοξικών χημικών** εν ονόματι του κέρδους. Αμφισβητείται η ασφάλεια της πυρηνικής ενέργειας. **Η ενεργειακή κρίση** ανατρέπει περιορισμούς και μέτρα για τη ρύπανση από πετρέλαιο.

Δεκαετία 1980 - 1990

Τα καταστροφικά γεγονότα δείχνουν τις επιπτώσεις της βιομηχανικής τεχνολογίας. Το πρόβλημα του **όζοντος** αντιμετωπίζεται επιτέλους σοβαρά. Θεσπίζεται **νομοθεσία** για τα τοξικά απόβλητα. Προειδοποιήσεις για τις **κλιματικές αλλαγές** καθώς οι ενδείξεις είναι πιο προφανείς.

Δεκαετία 1990 – 2000

Ο πόλεμος στον Περσικό κόλπο προκαλεί τεράστια περιβαλλοντική καταστροφή. Διαμάχες για την **προστασία** του περιβάλλοντος έναντι της **οικονομικής ανάπτυξης**. Η ατμοσφαιρική ρύπανση έχει βελτιωθεί, κύριο πρόβλημα τώρα αποτελεί η **ρύπανση των υδάτων**.

2000 έως τώρα

Έχουν δημιουργηθεί **προστατευόμενες περιοχές**. Οι παγκόσμιες **κλιματικές αλλαγές** τεκμηριώνονται επιστημονικά. Οι δηλητηριάσεις από βενζίνη που περιέχει **μόλυβδο** στις αναπτυσσόμενες χώρες αγνοείται από τους παγκόσμιους οργανισμούς και δεν αναζητώνται εναλλακτικές λύσεις.

Το μέλλον;

Το μέλλον αν και το προβλέπουν παγκόσμιοι οργανισμοί και φορείς, καλύτερα φανταστείτε το μόνοι σας.....Παρακολουθήσατε πάντως πως αν και η αναφορά ξεκινάει από το 1200 π.Χ., πολλές έντονες λέξεις επαναλαμβάνονται σε διάφορες εποχές;

Πηγή: www.runet.edu/~wkovarik/hist1/timeline.new.html

ΕΜΠΟΡΙΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΚΠΟΜΠΗΣ ΑΕΡΙΩΝ ΡΥΠΩΝ

Χατζάκης Μανώλης Περιβαλλοντολόγος – Υγειονολόγος MSc
mhat@central.ntua.gr, mac@ldkeco.gr

Στις 13 Οκτωβρίου του 2003 δημοσιεύθηκε η Κοινοτική Οδηγία 2003/87/ΕΚ για τη «Δημιουργία μηχανισμού διαπραγμάτευσης (εμπορίου) δικαιωμάτων εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου». Η Οδηγία αυτή, η οποία έπρεπε να έχει ενσωματωθεί στις εθνικές νομοθεσίες των κρατών-μελών μέχρι τις 31.12.2003, και να εφαρμοστεί στην πράξη, σε πανευρωπαϊκό επίπεδο, από την 1 Ιανουαρίου του 2005, αναμένεται να έχει τεράστιες επιπτώσεις στην οικονομία και ιδιαίτερα στη βιομηχανία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το κόστος παραγωγής, η ανταγωνιστικότητα, η μελλοντική πορεία των παραγωγικών επιχειρήσεων, αλλά και ολόκληρων βιομηχανικών κλάδων, αναμένεται να επηρεαστούν άμεσα και καθοριστικά.

Σύμφωνα με την Οδηγία δύο είναι οι κεντρικές έννοιες στο «μηχανισμό διαπραγμάτευσης» (emissions trading) που θεσπίζεται:

- Η διοικητική άδεια εκπομπής αερίων θερμοκηπίου, που πρέπει να κατέχει κάθε εγκατάσταση που συμμετέχει στο μηχανισμό.
- Τα μεταβιβαζόμενα «μοναδιαία δικαιώματα» (allowances) εκπομπών, που επιτρέπουν στον κάτοχό τους να εκπέμπει συγκεκριμένη ποσότητα αερίων θερμοκηπίου στη μονάδα του χρόνου (π.χ. 1 allowance = 1 τόνος εκπομπών CO₂/έτος):

Στο τέλος κάθε χρόνου, μία εγκατάσταση που συμμετέχει στο μηχανισμό πρέπει να υποβάλλει στις αρμόδιες αρχές, για ακύρωση, τόσα ακριβώς μοναδιαία δικαιώματα εκπομπών όσες ήταν συνολικά και οι πραγματικές της εκπομπές σε αέρια θερμοκηπίου. Εάν τα μοναδιαία δικαιώματα που κατέχει είναι λιγότερα, τότε πληρώνει πρόστιμο στις αρχές, ανάλογο με τη συνολική ποσότητα των υπερβαλλουσών εκπομπών της που δεν καλύπτονται από μοναδιαία δικαιώματα.

Οι διαδοχικές φάσεις εφαρμογής του μηχανισμού διαπραγμάτευσης εκπομπών στην Ευρωπαϊκή Ένωση έχουν ως εξής:

- Τριετία 2005-2007 (προκαταρκτική φάση).
- Πενταετία 2008-2012 (έναρξη του επίσημου διεθνούς μηχανισμού διαπραγμάτευσης, στα πλαίσια του Πρωτοκόλλου του Κιότο).
- Ανά πενταετία, μετά το 2012.

Στην προκαταρκτική φάση (2005-2007), τα μοναδιαία δικαιώματα εκπομπών θα κατανεμηθούν από τα κράτη-μέλη δωρεάν, κατά τουλάχιστον 95%, στις συμμετέχουσες στο μηχανισμό εγκαταστάσεις, που βρίσκονται στην επικράτειά τους. Το υπόλοιπο 5% των εθνικών δικαιωμάτων εκπομπών μπορεί να διανεμηθεί (πωληθεί) μέσω δημοπρασιών και άλλων εναλλακτικών μηχανισμών.

Ο συνολικός αριθμός μοναδιαίων δικαιωμάτων εκπομπών που θα εκδώσει και θα καταλείψει αρχικά κάθε κράτος-μέλος, καθώς και ο τρόπος αρχικής κατανομής τους στις συμμετέχουσες εγκαταστάσεις, έπρεπε να καθοριστούν στο Εθνικό Σχέδιο Κατανομής (Ε.Σ.Κ.), το οποίο έπρεπε να υποβληθεί για έγκριση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή το αργότερο μέχρι τις 31 Μαρτίου του 2004. Το Εθνικό Σχέδιο Κατανομής πρέπει να διαμορφωθεί με βάση τις υποχρεώσεις του συγκεκριμένου κράτους-μέλους στα πλαίσια του Πρωτοκόλλου του Κιότο, εφαρμόζοντας εναρμονισμένα, αντικειμενικά και διαφανή

κριτήρια αρχικής κατανομής των μοναδιαίων δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένων των κριτηρίων που αναφέρονται στο Παράρτημα III της Οδηγίας.

Στην προκαταρκτική φάση (2005-2007), ο μηχανισμός διαπραγμάτευσης καλύπτει μόνο το διοξείδιο του άνθρακα, καθώς και συγκεκριμένες κατηγορίες δραστηριοτήτων/ εγκαταστάσεων, όπως:

- Εγκαταστάσεις καύσης, με θερμική ισχύ (καυσίμου) > 20 MW.
- Διυλιστήρια πετρελαίου.
- Φούρνοι κωκ.
- Εγκαταστάσεις παραγωγής σιδήρου ή χάλυβα (> 2,5 tn/hr), τσιμέντου (> 500 tn/day), γυαλιού (>20 tn/day), κεραμικών (>75 tn/day), χάρτου (>20 tn/day), κ.ά.

Οι παραπάνω εγκαταστάσεις καλύπτουν συνολικά το 46% περίπου των εκτιμώμενων εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα στην Ευρωπαϊκή Ένωση (το 2010), και αφορούν περίπου 4.000-5.000 μονάδες.

Στη δεύτερη φάση εφαρμογής του μηχανισμού διαπραγμάτευσης εκπομπών (2008-2012), το 90% τουλάχιστον των μοναδιαίων δικαιωμάτων θα κατανεμηθεί δωρεάν από τα κράτη-μέλη στις συμμετέχουσες εγκαταστάσεις, ενώ το υπόλοιπο 10% μπορεί να διανεμηθεί (πωληθεί) μέσω δημοπρασιών και άλλων εναλλακτικών μηχανισμών.

Η Οδηγία 2003/87/EC παρέχει τη δυνατότητα στα κράτη-μέλη να υποβάλουν αίτηση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή για εξαίρεση συγκεκριμένων τομέων δραστηριότητας και συγκεκριμένων εγκαταστάσεων από τις διατάξεις της Οδηγίας μέχρι τις 31.12.2007, καθώς και για την προσθήκη, μονομερώς, συγκεκριμένων δραστηριοτήτων, αλλά και άλλων (πλην CO₂) αερίων του θερμοκηπίου, στο μηχανισμό διαπραγμάτευσης της δεύτερης φάσης (2008-2012). Επιπρόσθετα, τα κράτη-μέλη μπορούν να επιτρέψουν σε ομοειδείς εγκαταστάσεις να σχηματίσουν εθελοντικά «κοινό ταμείο», για να διαχειρίζονται από κοινού τα μοναδιαία δικαιώματα εκπομπών τους.

Το πρόστιμο σε εγκατάσταση που δεν κατέχει (στο τέλος του χρόνου) επαρκή αριθμό μοναδιαίων δικαιωμάτων για να καλύψει τις πραγματικές εκπομπές της σε διοξείδιο του άνθρακα, ορίζεται σε 40 Ευρώ /υπερβάλλοντα τόνο CO₂, για την πρώτη φάση (2005-2007), και σε 100 Ευρώ /υπερβάλλοντα τόνο CO₂ για τη δεύτερη φάση (2008-2012).

Η εκπόνηση του Εθνικού Σχεδίου Κατανομής (Ε.Σ.Κ.) των δικαιωμάτων (αδειών) εκπομπών CO₂, στην Ελλάδα δεν έχει ακόμα ξεκινήσει σε επίπεδο εθνικών αρχών (ΥΠ.ΑΝ., Υ.ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ., ΥΠ.ΕΘ. Ο., κ.ά.), η δε ενημέρωση των άμεσα ενδιαφερόμενων φορέων (βιομηχανιών) είναι μηδαμινή. Κάτι τέτοιο μπορεί να οδηγήσει σε βεβιασμένες (και λανθασμένες) αποφάσεις, όσον αφορά τον τρόπο αρχικής κατανομής των διαθέσιμων αδειών στους συμμετέχοντες βιομηχανικούς κλάδους και εγκαταστάσεις και να επηρεάσει αρνητικά την περιβαλλοντική διάσταση του μέτρου και τον ανταγωνιστικό επιχειρηματικό περιβάλλον.

Βιβλιογραφία

Δρ. Βασιλάκος Ν.Π. «Εμπόριο εκπομπών ρύπων στην Ελλάδα», ELFORES, Αθήνα 2004

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Αγαπητοί συνάδελφοι

Πληροφορήθηκα από άρθρο του Κώστα Τοπουζέλη στο Metaperivalon, ότι ο σύλλογος θεωρεί χαμένη την μάχη σχετικά με το θέμα που προέκυψε με τους Χημικούς Μηχανικούς.

Πρώτον θα ήθελα να παρατηρήσω ότι για τόσο σοβαρά θέματα καλό θα ήταν τα μέλη του συλλόγου να ενημερώνονται κατ'ιδίαν (με ένα μηνιαίο e-mail για παράδειγμα) και όχι τυχαία γιατί κάποιιοι από μας σίγουρα δεν έχουν τον χρόνο να διαβάσουν το metaperivalon, ή βρίσκονται μακριά από την Αθήνα.

Δεύτερον θα ήθελα να ρωτήσω γιατί θεωρείται χαμένη υπόθεση? '

Πριν λίγο καιρό δεύτεροι στη σειρά του προσοντολογίου ήμασταν εμείς. Επειδή ο χρόνος έχει γυρίσματα δεν μπορεί κανείς μας να αποκλείσει ότι στο μέλλον θα μπορέσουμε να αλλάξουμε και πάλι τα δεδομένα.

Προτείνω σε πρώτη φάση να διαμαρτυρηθούμε έντονα ως σύλλογος τόσο κατ'ιδίαν σε πρόσωπα, φορείς και Υπουργεία με επιστολές διαμαρτυρίες (ακούγεται κοινότυπο και πιθανόν χάσιμο χρόνου όμως πιστεύω ότι δεν είναι), όσο και δημοσίως με δημοσιεύματα, και μάλιστα με θράσος που πηγάζει από το αναφαίρετο δικαίωμα μας να έχουμε πρωταγωνιστικό λόγο και ρόλο στα τεκταινόμενα που αφορούν σε περιβαλλοντικά ζητήματα. Έτσι θα καταστήσουμε αρχικά σαφές ότι πρώτον υπάρχουμε, δεύτερον αδικούμαστε κατάφορα και τρίτον το γνωρίζουμε και δεν το δεχόμαστε. Δεν πιστεύω ότι η αποδοχή της ήττας και η πολιτική της σιωπής θα βοηθήσει στην επίτευξη των στόχων μας ούτε τώρα, ούτε και μελλοντικά.

Έπειτα εξετάστηκε το ενδεχόμενο δυνατότητας εμπλοκής της Ευρωπαϊκής Ένωσης? Ξέρει κανείς από μας αν έχει η ΕΕ δικαιοδοσία επί τέτοιων θεμάτων?

Πιθανόν αργότερα (βλέποντας και κάνοντας) να προχωρήσουμε σε ποιό δυναμικές ενέργειες πχ να 'παραδώσουμε' τα πτυχία μας στον πρόεδρο της δημοκρατίας ή το ΥΠΕΧΩΔΕ, ή το Υπουργείο Παιδείας συνοδευόμενοι πάντα απο την απαραίτητη δημοσιότητα. Τα κανάλια δεν λένε όχι. Άλλωστε η κοινή λογική και το δίκιο είναι με το μέρος μας.

Συνεχίστε την καλή δουλειά που κάνετε και είμαι στη διάθεσή σας για ότι χρειαστείτε.

Τάσος Παπαδόπουλος

ΣΕΙΡΑ ΔΙΑΛΕΞΕΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΦΥΣΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

Θέλετε να μάθετε γιατί η Ελλάδα είναι τόσο πλούσια σε φυτά και ζώα και σε τι κατάσταση βρίσκονται σήμερα; Θέλετε να γνωρίσετε από κοντά ανθρώπους που έχουν αφιερώσει τη ζωή τους στην προστασία και ανάδειξη του φυσικού μας περιβάλλοντος; Τότε δηλώστε σήμερα συμμετοχή στη σειρά διαλέξεων «Ανακαλύπτοντας το φυσικό περιβάλλον της Ελλάδας: Απειλές και Προοπτικές» που οργανώνει η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ.

6 Οκτωβρίου:

Ο ρόλος της Ελλάδας στη διατήρηση της βιοποικιλότητας: η Ευρωπαϊκή προοπτική.

Δ. Δημόπουλος, Μ. Σκούλλος, Κ. Βασιλάκης.

13 Οκτωβρίου:

Προστατευόμενες περιοχές – κάτι νέο στην Ελλάδα. Οι περιπτώσεις του Εθνικού Θαλάσσιου Πάρκου Ζακύνθου και του Εθνικού Δρυμού Πάρνηθας με το κτήμα Τατοΐου.

Δ. Δημόπουλος, Μ. Γκαίτλιχ, Κ. Σταματόπουλος

20 Οκτωβρίου:

Κινδυνεύοντα είδη πανίδας στην Ελλάδα:

α) θαλάσσιες χελώνες, β) οι πελεκάνοι των Πρεσπών, γ) οι μαυρόγυπας της Δαδιάς, γ) τα ενδημικά είδη αλόγων.

Δ. Δημόπουλος, Σ. Χατζηλάκου, Μπ. Μαντζάρα

27 Οκτωβρίου:

Κινδυνεύοντα είδη χλωρίδας στην Ελλάδα – Δυνατότητες αξιοποίησης της χλωριδικής βιοποικιλότητας.

Γ. Σφήκας, Ε. Ευεργέτης

3 Νοεμβρίου:

Βιοποικιλότητα στην Ελλάδα από την αρχαιότητα

μέχρι σήμερα.

Ταξιδεύοντας στους βιότοπους του Αιγαίου.

Λ. Καραλή, Δ. Δημόπουλος, Κ.

Παπακωνσταντίνου

10 Νοεμβρίου:

Υγροβιότοποι – οι παρεξηγημένοι παράδεισοι ζωής: η περίπτωση του Αμβρακικού Κόλπου.

Δ. Δημόπουλος, Κ. Βασιλάκης, Στ. Ζόγγαρης

17 Νοεμβρίου:

Δασικά και ορεινά οικοσυστήματα: Δαδιά, μια εναλλακτική μορφή ανάπτυξης.

Κ. Λιαρίκος

24 Νοεμβρίου:

Δασικά και ορεινά οικοσυστήματα: Παρνασσός – υπάρχουν όρια στην ανάπτυξη;

Γ. Αράπης, Κυρ. Γεωργίου

8 Δεκεμβρίου:

Ποτάμια και παρόχθια οικοσυστήματα: η περίπτωση του Αχελώου.

Κ. Βασιλάκης, Δ. Καλαϊτζίδης

15 Δεκεμβρίου:

Η συμβολή των Περιβαλλοντικών Οργανώσεων στην προστασία της βιοποικιλότητας: οι μάχες του Μαραθώνα και του Σχοινιά.

Δ. Δημόπουλος, Θ. Νάντσου, Κ. Καρράς

Τιμές συμμετοχής:

Α. Για όλο τον κύκλο μαθημάτων (δίνεται βεβαίωση παρακολούθησης): 20 €, 10 € για μέλη και φίλους Ελληνικής Εταιρείας / φοιτητές.

Β. Για ένα μάθημα: 5 €, 2 € για μέλη και φίλους Ελληνικής Εταιρείας / φοιτητές

Πηγή: <http://www.ellinikietairia.gr/>

Καρίβαλη Μαριάννα